



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Pekáče a soudců Mgr. Kateřiny Brodské a Mgr. Martina Paška ve věci

žalobce: **T. N. S.**, narozený dne „X“
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem „X“
zastoupen advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2021, č. j. MV-89172-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2021, č. j. MV-89172-4/SO-2021 (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 21. 4. 2021 č. j. OAM -427-47/ZR-2020, kterým byla podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v účinném znění (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 1. strana)

jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty, a podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

2. Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu prvního stupně, že žalobce neplnil v době platnosti svého povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty po převážnou část této doby účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno, neboť v době od 11. 1. 2019 do 17. 4. 2020 nevykonával zaměstnání na pracovní pozici, pro kterou mu byla zaměstnanecká karta vydána, tj. nevykonával závislou práci pro zaměstnavatele HTV MARKET s. r. o. na pracovní pozici technický pracovník v údržbě s místem výkonu práce na adrese 5. května 2899, Louny, přičemž vycházel ze zjištění, že dne 11. 1. 2019 byla provozovna zaměstnavatele HTV MARKET s. r. o. na uvedené adrese místa výkonu práce žalobce zrušena a zaměstnavatel na této adrese poté nevykonával žádnou podnikatelskou aktivitu. Žalobce však oznámil změnu zaměstnavatele až 17. 4. 2020. Podle § 37 zákona č. 435/2004Sb., o zaměstnanosti, v účinném znění (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), je jednou ze základních charakteristik volného pracovního místa uvedeného v evidenci volných pracovních míst mj. určení druhu práce a místa výkonu práce. Pracovní pozice zveřejněná v evidenci volných pracovních míst, pro kterou byla zaměstnanecká karta vydána, je definována nejen druhem práce, ale i místem výkonu práce. Pokud tedy dojde ke změně místa výkonu práce, přestože se jedná o stejný druh práce pro stejného zaměstnavatele, jedná se o odlišnou pracovní pozici, kterou je nutno podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců oznámit ministerstvu. Pakliže by cizinec i přes absenci tohoto oznámení vykonával závislou práci, jednalo by se o výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti. V daném případě je tedy podstatné, že žalobce prokazatelně na adrese 5. května 2899, Louny nepracoval. Účel povoleného pobytu žalobce neplnil po dobu 15 měsíců z celkem 24 měsíců povoleného pobytu (platnost zaměstnanecké karty byla stanovena od 2. 11. 2018 do 1. 11. 2020), tedy převážnou část povoleného pobytu. Za této situace, kdy žalobce neplnil účel pobytu nikoli po přechodnou dobu, není na místě zabývat se případnými důvody, pro které žalobce účel pobytu neplnil.
3. Žalovaný se dále vypořádal s námitkami žalobce, jež jsou totožné s námitkami, které žalobce uplatňuje v podané žalobě. Zastavit řízení podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v účinném znění (dále jen „s. ř.“), z důvodu, že platnost zaměstnanecké karty měla k 1. 11. 2020 zaniknout, nebylo v daném případě na místě, neboť žalobce požádal dne 2. 10. 2020 o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a tudíž se povolení dlouhodobému pobytu považuje podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců stále za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. Řízení o této žádosti je vedeno pod sp. zn. OAM-56239/ZM-2020 a dosud nebylo pravomocně skončeno. V oznámení o zahájení správního řízení bylo zcela jasně uvedeno, že předmětem řízení je zrušení povolení k dlouhodobému pobytu žalobce pro jednání uvedené v § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, resp. pro jednání uvedené v § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců, jak bylo následně upřesněno. Z oznámení je zřejmé, jaké pobytové oprávnění má být zrušeno, dané správní řízení tudíž nelze zaměnit za jiné. V oznámení nebylo nutné přesně uvádět, v čem je spatřováno neplnění účelu pobytu ze strany žalobce, neboť tato skutečnost byla předmětem dokazování. Opravou právní kvalifikace oznámení o zahájení správního řízení ze dne 19. 5. 2020 byla pouze změněna

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 2. strana)

právní kvalifikace důvodu, pro který bylo vedeno správní řízení. Pokud jde o námitku ohledně vedení spisu, žalovaný uvedl, že skutečnost, že původní sběrný arch byl aktualizován a přepisován na počítači, nemůže sama o sobě založit pochybnost o tom, zda bylo se spisem manipulováno. Žalobce nadto neuvádí, s jakými konkrétními listinami mělo být manipulováno. Žalovaný se rovněž vypořádal s tím, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím o správním vyhoštění, neboť žalobci nebyl zakázán vstup na území České republiky. Pokud žalobce požádá o vydání nového pobytového oprávnění, kterému bude vyhověno, bude se moci na území České republiky vrátit.

4. Žalobce v podané žalobě namítá, že řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty, které bylo dne 5. 2. 2020 správním orgánem prvního stupně zahájeno z moci úřední, mělo být podle § 66 odst. 2 zákona o pobytu cizinců zastaveno, jelikož platnost jeho zaměstnanecké karty dne 6. 11. 2020 skončila, a tudíž zaniklo právo, jehož se řízení týkalo. Žalovaný se s touto námitkou v napadeném rozhodnutí vypořádal s odkazem na § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců dle názoru žalobce nesprávně, neboť podle tohoto ustanovení předchozí pobytové oprávnění je pouze „považováno za platné“, nikoli „je nadále platné“. Cizinci tak vzniká tzv. fikce pobytu, kdy je cizinec oprávněn pobývat na území až do vydání rozhodnutí o žádosti o prodloužení pobytového oprávnění. Žádné jiné právní důsledky však z této fikce pobytu neplynou, kupříkladu na základě fikce pobytu nelze podat žádost o povolení k trvalému pobytu. Otázku plnění účelu zaměstnanecké karty může posuzovat správní orgán prvního stupně v rámci řízení o žádosti o prodloužení doby její platnosti. Dále žalobce namítá, že oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 5. 2. 2020, č. j. OAM-427-3/ZR-2020, i oprava právní kvalifikace oznámení o zahájení správního řízení ze dne 19. 5. 2020, č. j. OAM-427-19/ZR-2020, neobsahují žádný popis skutku, kterým měla být naplněna hypotéza právního ustanovení, nejsou v nich uvedeny žádné konkrétní skutečnosti a obsahují pouze citaci zákonného ustanovení. Jelikož žalobce nevěděl, jakým jednáním se měl dopustit neplnění účelu zaměstnanecké karty, nemohl k tomu ani vypovídat. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 58/2009, dle kterého musí být předmět řízení v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit. I v případě, že by soud shledal, že popis jednání je v oznámení o zahájení správního řízení dostatečný, pak žalobce namítá, že byla porušena totožnost skutku, neboť výrok napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nekoresponduje s oznámením o zahájení správního řízení. Dále namítal, že oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 5. 2. 2020 a oprava právní kvalifikace oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 19. 5. 2020 jsou samostatnými oznámením o zahájení správního řízení, neboť listina označená jako oprava právní kvalifikace je formulována stejně jako oznámení o zahájení správního řízení, podle obsahu se tudíž jedná o oznámení o zahájení správního řízení. Podle těchto oznámení jsou vedena dvě správní řízení, přičemž u druhého řízení zahájeného dne 19. 5. 2020 existuje překážka litispendence a jakékoli úkony provedené po tomto datu je nutné považovat za provedené v rozporu se zákonem. Rovněž namítal, že nebyl prokázán skutkový stav. Skutečnost, že jeho zaměstnavatel zrušil provozovnu, nemusel ministerstvu ohlašovat. Zároveň nebylo prokázáno, že by žalobce (do oznámení změny pracovní pozice 17. 4. 2020) změnil zaměstnavatele, pracovní zařazení či že by byl zaměstnán na další pracovní pozici ve smyslu § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Dále namítal i nesprávné právní posouzení Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

věci. Dle jeho názoru se nedopustil neplnění účelu zaměstnanecké karty. Zaměstnanecká karta se váže na pracovní pozici, kterou je dle zákona o pobytu cizinců myšlen druh práce, který je nutno odlišovat od místa výkonu práce. I při uzavření jedné z více provozoven zaměstnavatele tak může zaměstnanec nadále vykonávat práci pro stejného zaměstnavatele na stejné pracovní pozici, jen v jiném místě výkonu práce. Měl námitky také proti vedení správního spisu, neboť spis neobsahuje všechny součásti, když sběrný arch byl vyhotoven až 10. 7. 2020 a předchozí sběrný arch byl nezákonně odebrán. Byly prováděny opravy čísel jednacích, tudíž existují pochybnosti o tom, zda nebyly některé další dokumenty odebrány. Ve vztahu k výroku, kterým mu byla stanovena lhůta k opuštění území, uvedl, že z pohledu mezinárodního práva se jedná o rozhodnutí o vyhoštění. V daném případě však správní orgány nemají pravomoc k rozhodování o správním vyhoštění.

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K podané žalobě se vyjádřil tak, že zastavení řízení dle § 66 odst. 2 s. ř. nepřipadalo v úvahu, jelikož žalobce požádal dne 2. 10. 2020 o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, a tudíž mohl dál pobývat na území České republiky na základě tzv. fikce pobytu dle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Platnost zaměstnanecké karty tudíž neuplynula dnem 6. 11. 2020, a o jejím zrušení tak mohlo být rozhodnuto.
6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s rozhodnutím bez jednání souhlasil a žalobce do dvou týdnů od doručení výzvy soudu nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), dospěl soud k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná.
9. Při posouzení věci vycházel soud z obsahu správního spisu, z něhož se podává, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty, která měla platnost od 2. 11. 2018 do 1. 11. 2020. Žalobci jakožto držiteli zaměstnanecké karty byl podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců dne 27. 5. 2018, pod č. j. OAM-13772-12/ZM-2018, udělen souhlas se změnou zaměstnavatele s tím, že jako zaměstnavatel byla uvedena společnost HTV MARKET, s. r. o., IČO 02218810, sídlem Bavorovice 128, Hluboká nad Vltavou, a pracovní místo bylo specifikováno mj. druhem práce: technický pracovník v údržbě (senior technik údržby – správci objektů), místem výkonu práce: 5. května 2899, Louny a číslem volného

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 4. strana)

pracovního místa: 12 723 510 759. Dne 9. 4. 2019 obdržel správní orgán prvního stupně podnět od Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Louny, v němž bylo uvedeno, že zaměstnavatel HTV MARKET s. r. o. zrušil dne 11. 1. 2019 provozovnu na adrese 5. května 2899, Louny, ale stále má obsazená dvě pracovní místa, mj. na zaměstnaneckou kartu č. OAM-13772/ZM-2018. Dne 12. 2. 2020 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 5. 2. 2020, č. j. OAM-427-3/ZR-2020, ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jelikož cizinec neplní na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno. Žalobce byl v oznámení řádně poučen o svých právech a povinnostech. Dne 12. 3. 2020 nahlédl zástupce žalobce do spisu a dne 17. 4. 2020 žalobce oznámil změnu pracovního poměru s tím, že s účinností od 17. 4. 2020 uzavřel nový pracovní poměr s tímž zaměstnavatelem HTV MARKET s. r. o., s pracovním zařazením pracovník potravin – rozvoz potravin seniorům nad 70 let věku, a místem výkonu práce MAXI HIT, Pražská 2650, Žatec, na základě pracovní smlouvy uzavřené 15. 4. 2020. Dne 30. 4. 2020 vyzval správní orgán prvního stupně zaměstnavatele žalobce HTV MARKET s. r. o., aby sdělil, na jakém pracovním místě a s jakým místem výkonu práce pracoval žalobce v období od 11. 1. 2019 do 15. 4. 2020. Na tuto výzvu zaměstnavatel žalobce nereagoval. Sdělil pouze to, že od 15. 4. 2020 je zaměstnán jako pracovník potravin (rozvoz potravin seniorům) a místem výkonu práce v Žatci. Dne 19. 5. 2020 pod č. j. OAM-427-20/ZR-2020, vydal správní orgán prvního stupně na základě zjištění nových skutečností opravu právní kvalifikace oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 5. 2. 2020, č. j. OAM-427-3/ZR-2020, ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců, jelikož cizinec neplnil v době platnosti víza (povolení k dlouhodobému pobytu) na území účel, pro který mu bylo vízum uděleno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. Žalobce byl znovu řádně poučen o svých právech a povinnostech. Žalobce byl dne 21. 5. 2020 vyslechnut správním orgánem prvního stupně jako účastník řízení za přítomnosti tlumočnicka, avšak odmítl odpovědět na jakoukoli otázku. Z protokolu o výsledku vyplývá, že správní orgán prvního stupně měl připraveno několik otázek týkajících se jeho práce v období od 11. 1. 2019 do 17. 4. 2020, např. „Provozovna HTV MARKET s. r. o. v Lounech 5. května 2899 byla ke dni 11. 1. 2019 zrušena, takže tam jste po tomto datu pracovat nemohl, kde jste skutečně pracoval po zrušení provozovny, tj. od 11. 1. 2019 do 17. 4. 2020, kdy jste oznámil změnu pracovní pozice v souvislosti s pandemií COVID-19, u jakého zaměstnavatele a na jaké pozici?“. Dne 11. 8. 2020 nahlédla zástupkyně žalobce do spisu. Správní orgán prvního stupně vydal dne 23. 9. 2020 pod č. j. OAM-427-35/ZR-2020, v pořadí první rozhodnutí ve věci, kterým podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců zrušil platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání ve formě zaměstnanecké karty a podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců mu stanovil lhůtu k vycestování z území České republiky do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, jelikož dospěl k závěru, že žalobce v období od 11. 1. 2019 do 17. 4. 2020 neplnil účel, pro který mu byla zaměstnanecká karta vydána, neboť provozovna zaměstnavatele HTV MARKET s. r. o. na adrese 5. května 2899, Louny, byla dne 11. 1. 2019 zrušena a žalobce nepodnikl žádné kroky k tomu, aby vzniklý stav napravil. K odvolání žalobce bylo toto v pořadí první rozhodnutí ve věci rozhodnutím nadřízeného správního orgánu (žalovaného) ze dne 9. 2. 2021, č. j. MV-

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 5. strana)

192056-4/SO-2020, zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání s tím, že neplnění účelu pobytu ze strany žalobce bude postaveno najisto až v případě, že bude prokázáno, že společnost HTV MARKET s. r. o. na adrese 5. května 2899, Louny, nevykonávala žádnou podnikatelskou činnost, přičemž skutečnost, že na této adrese zrušila provozovnu, není sama o sobě dostačující. Z informace o pozemku aplikace nahlížení do katastru nemovitostí vyplývá, že vlastníkem pozemku na adrese 5. května 2899, Louny je společnost IntelCora, spol. s r. o. Správní orgán prvního stupně požádal společnost IntelCora, spol. s r. o. o součinnost, načež ta dne 15. 3. 2021 sdělila, že ze strany společnosti HTV MARKET, s. r. o., došlo dne 11. 1. 2019 k předání nájemních prostor na uvedené adrese a nadále již tato společnost prostory ke své podnikatelské činnosti nevyužívá, ani v souvislosti s nájmem nemá stanovenou povinnost údržby pronajatých prostor. K tomuto sdělení společnost IntelCora, spol. s r. o. doložila i předávací protokol ze dne 11. 1. 2019. Z výpisu z živnostenského rejstříku HTV MARKET s. r. o. pak vyplývá, že provozovna na adrese 5. května 2899, Louny, byla ke dni 11. 1. 2019 zrušena ve všech předmětech podnikání této společnosti. Dne 6. 4. 2021 byla zástupkyni žalobce doručena výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Poté správní orgán prvního stupně vydal výše uvedené rozhodnutí, které bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím žalovaného.

10. Nejprve se soud zabýval námitkou žalobce, že správní řízení mělo být podle § 66 odst. 2 s. ř. zastaveno, což by způsobovalo nicotnost obou napadených rozhodnutí správních orgánů (§ 76 odst. 2 s. ř. s.). Soud však tuto námitku neshledal důvodnou.
11. Podle § 66 odst. 2 věty první s. ř. řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká.
12. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti. Podle odst. 4 téhož ustanovení pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, ačkoliv žádost byla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3, považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.
13. V projednávané věci je mezi účastníky nesporné, že žalobce požádal včas v souladu s § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců o prodloužení doby platnosti své zaměstnanecké karty, na základě které je vedeno správní řízení. Za této situace tedy nastala tzv. fikce pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, podle které se žalobcova zaměstnanecká karta považuje za platnou, a žalobce je nadále na základě této zaměstnanecké karty oprávněn pobývat na území České republiky. Platnost žalobcovy zaměstnanecké karty by zanikla uplynutím času k 1. 11. 2020 pouze v případě, že by žalobce o prodloužení doby její platnosti nepožádal. Platnost tohoto žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty v průběhu správního řízení nezanikla, tudíž správní orgány mohly

její platnost napadeným rozhodnutím zrušit. Řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, vedené dle sdělení žalovaného pod sp. zn. OAM-56239/ZM-2020, bylo zahájeno až 2. 10. 2020 podáním žádosti (§ 44 odst. 1 s. ř.), tedy až po zahájení předmětného řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Bude tedy na správním orgánu, který vede toto později zahájené řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, aby ve vztahu k výsledku tohoto řízení podnikl příslušné procesní kroky.

14. Dále se soud zabýval žalobcem namítanými vadami řízení, které by mohly představovat důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
15. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem. Podle odst. 2 téhož ustanovení ministerstvo v rozhodnutí, kterým zruší platnost zaměstnanecké karty, stanoví lhůtu k vycestování z území a udělí cizinci výjezdní příkaz; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat.
16. Podle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní na území účel, pro který bylo vízum uděleno.
17. Podle § 37 odst. 2 písm. g) zákona o po bytu cizinců ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplnil v době platnosti víza na území účel, pro který mu bylo vízum uděleno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu.
18. Z obsahu spisu bylo zjištěno, že řízení bylo zahájeno z moci úřední podle § 46 odst. 1 s. ř. dne 12. 2. 2020, kdy bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení ze dne 5. 2. 2020, č. j. OAM-427-3/ZR-2020, v němž bylo žalobci jednoznačně sděleno, že je s ním zahajováno správní řízení ve věci zrušení povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jelikož neplní na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno. Z takto vymezeného předmětu řízení je zcela nepochybné, jaké řízení bylo proti žalobci vedeno (o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty) a z jakého důvodu (neplnění účelu vydané zaměstnanecké karty). V reakci na žalobcem podané oznámení o změně pracovního poměru v průběhu správního řízení dne 17. 4. 2020 pak správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 19. 5. 2020, č. j. OAM-427-20/ZR-2020, pouze upřesnil právní kvalifikaci předmětu řízení tak, aby korespondovala s aktuálním skutkovým stavem věci, tedy že řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu bude nadále vedeno z důvodu podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců, jelikož žalobce v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neplnil účel, pro který mu bylo povolení vydáno. Tedy podáním oznámení o změně pracovního poměru dne 17. 4. 2020 žalobce opět začal plnit účel, pro který mu byla zaměstnanecká karta vydána, tudíž právní kvalifikace § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, která vyjadřuje aktuální neplnění účelu povolení k dlouhodobému pobytu, již nebyla na skutkový stav věci přílehlavá. Řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu tudíž bylo nadále vedeno z toho důvodu, že v uplynulém období od 11. 1. 2019 do 17. 4. 2020 žalobce neplnil účel, pro který mu byla zaměstnanecká karta vydána, což odpovídá právní kvalifikaci uvedené v § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců. Z obsahu těchto rozhodnutí je tedy zřejmé, že s žalobcem bylo vedeno jediné správní řízení, jehož

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 7. strana)

předmětem bylo zrušení jeho povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty, a to z toho důvodu, že žalobce neplnil účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno, tedy nevykonával zaměstnání, pro které mu byla vydána zaměstnanecká karta. Nelze tedy hovořit o tom, že by oprava právní kvalifikace ze dne 19. 5. 2020 nově stanovila jiný předmět správního řízení, jak uvádí žalobce. Správní orgán je oprávněn upřesnit předmět řízení v průběhu správního řízení vedeného z moci úřední, pakliže tím nedojde k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení, což není tento případ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2016, sp. zn. 4 Azs 107/2016-25). Žalobci muselo být zcela zřejmé, jaké řízení je proti němu vedeno a z jakých důvodů. Jeho zástupkyně nahlížela do správního spisu a k věci se vyjadřovala. Při výslechu pak žalobce odmítl odpovědět na jakoukoli otázku, ačkoli měl k dispozici otázku, které mu měly být správním orgánem prvního stupně položeny, a kterými chtěl správní orgán prvního stupně od žalobce zjistit, jak (druh práce) a kde (místo výkonu práce) žalobce reálně v předmětném období od 11. 1. 2019 do 17. 4. 2020 pracoval, když ve zrušené provozovně zaměstnavatele HTV MARKET, s. r. o. vykonávat práci v souladu se zaměstnaneckou kartou nemohl. Žalobce tedy byl srozuměn, z jakých důvodů proti němu správní orgány vedly předmětné řízení, byl poučen o jeho právech, ale sám se rozhodl, že vypovídat ani jinak spolupracovat nebude. Do jeho práv tedy nebylo nijak zasazeno a řízení nebylo zmatečné pro nedostatečné vymezení předmětu správního řízení.

19. Soud je rovněž toho názoru, že správní orgány shromáždily dostatek podkladů pro to, aby náležitě posoudily splnění podmínek pro zrušení žalobcova povolení k dlouhodobému ve formě zaměstnanecké karty, vymezených v § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců. V tomto směru je zcela nedůvodná námitka žalobce směřující proti vedení správního spisu správními orgány. Při svém rozhodnutí správní orgány vycházely jen z těch podkladů, které jsou založeny ve spise, a jejichž obsah soud shrnul výše. Námitka žalobce, že oprava čísel jednacích vytváří pochybnost, zda spis obsahuje veškeré dokumenty, je zcela obecná a spekulativní, jelikož žalobce ani netvrdí, které další listiny by měly být ve spise založeny a nejsou, nebo z kterých dalších podkladů měly správní orgány při svém rozhodnutí vycházet. Žalobce sám přitom v průběhu správního řízení odmítal vypovídat, či se jakkoli k věci vyjadřovat, žádné další důkazy nad rámec výše uvedených neoznačil ani nepředložil. Veškeré relevantní podklady, z nichž správní orgány při svém rozhodnutí vycházely, si opatřily samy. Soud je přitom toho názoru, že z těchto důkazů, založených ve spise, správní orgány učinily zjištění odpovídající jejich obsahu, a to v rozsahu, jež postačuje k právnímu posouzení věci.
20. Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání. Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud mj. je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Podle odst. 12 písm. b) téhož ustanovení

v žádosti o vydání zaměstnanecké karty je cizinec povinen uvést údaje k pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, na kterou žádá o vydání zaměstnanecké karty.

21. Podle § 37 zákona o zaměstnanosti krajská pobočka Úřadu práce vede evidenci volných pracovních míst, která obsahuje identifikační údaje zaměstnavatele, základní charakteristiku pracovního místa, to je určení druhu práce a místa výkonu práce, předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa, základní informace o pracovních a mzdových podmínkách a informaci, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením. Dále evidence obsahuje informaci o tom, zda jde o zaměstnání na dobu neurčitou nebo určitou a jeho předpokládanou délku. Evidence může dále obsahovat zejména informace o možnostech ubytování, dojíždění do zaměstnání a další informace, které zaměstnavatel požaduje zveřejnit.
22. Podle § 37a odst. 1 zákona o zaměstnanosti centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty a centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli modré karty, vedené ministerstvem, obsahují údaje uvedené v § 37.
23. Podle § 34 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v účinném znění (dále jen „zákoník práce“), pracovní smlouva musí obsahovat
 - a) druh práce, který má zaměstnanec pro zaměstnavatele vykonávat,
 - b) místo nebo místa výkonu práce, ve kterých má být práce podle písmene a) vykonávána,
 - c) den nástupu do práce.
24. Argumentace žalobce spočívá v tom, že pracovní pozice ve smyslu zákona o pobytu cizinců, pro kterou se vydává zaměstnanecká karta, je definována pouze druhem práce a nikoli též místem výkonu práce. S tímto názorem žalobce však nelze souhlasit.
25. Z § 42g zákona o pobytu cizinců vyplývá, že zaměstnanecká karta je navázána na pracovní pozici uvedenou v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Zaměstnanecká karta je tak navázána na určitou konkrétní pracovní pozici u určitého konkrétního zaměstnavatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. května 2021, sp. zn. 1 Azs 471/2020). V § 37 zákona o zaměstnanosti je pak výslovně uvedeno, že základní charakteristikou pracovního místa jsou druh práce a místo výkonu práce. Požadavek na vymezení pracovní pozice nejen druhem práce, ale i místem výkonu práce, reflektuje podstatné náležitosti pracovní smlouvy, kterými jsou podle § 34 odst. 1 rovněž druh práce a místo výkonu práce. Ostatně i pracovní smlouva, kterou cizinec předkládá s žádostí o vydání zaměstnanecké karty, musí být navázána na některou z pracovních pozic uvedených v evidenci volných pracovních míst. Vedle toho je cizinec podle § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců povinen v žádosti o vydání zaměstnanecké karty uvést údaje k pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, na kterou žádá o vydání zaměstnanecké karty, tedy mj. i druh práce a místo výkonu práce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2021, sp. zn. 6 Azs 127/2021). Pro úplnost soud dodává, že zákon o pobytu cizinců sice používá pojem pracovní pozice a zákon o zaměstnanosti pojem pracovní místo, obsah těchto pojmů je však totožný. Podstatné je, že zaměstnanecká karta může být vydána jen ke konkrétní pracovní pozici (pracovnímu místu) uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst. Každé toto volné pracovní místo má přiřazeno i své jedinečné identifikační číslo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 9. strana)

26. V projednávané věci byl žalobci jakožto držiteli zaměstnanecké karty udělen souhlas se změnou zaměstnavatele s tím, že jeho pracovní místo (pracovní pozice) bylo specifikováno mj. druhem práce: technický pracovník v údržbě (senior technik údržby – správci objektů), místem výkonu práce: 5. května 2899, Louny, a číslem volného pracovního místa: 12 723 510 759. Jeho povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty tak bylo navázáno pouze na tuto konkrétní pracovní pozici (pracovní místo), a tudíž účelem, pro který mu byla zaměstnanecká karta vydána, a pro který byl oprávněn na území České republiky dlouhodobě pobývat, byl výkon zaměstnání pro zaměstnavatele HTV MARKET s. r. o. jako technický pracovník v údržbě s místem výkonu práce na adrese 5. května 2899, Louny. Pakliže zaměstnavatel žalobce, který měl provozovnu v místě výkonu práce žalobce, tuto provozovnu ke dni 11. 1. 2019 zrušil a dále na tomto místě nevykonával žádnou podnikatelskou činnost, přestalo místo výkonu práce žalobce reálně existovat, a žalobce tak nemohl na tomto místě žádnou práci vykonávat. Nemohl tudíž plnit účel zaměstnanecké karty, která mu byla vydána na pracovní pozici, charakterizovanou mj. tímto zaniklým místem výkonu práce. Zaměstnanecká karta vydaná podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců opravňuje jejího držitele pouze k výkonu práce na volném pracovním místě, na které byla vydána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, sp. zn. 2 Azs 110/2020). Jelikož žalobce oznámil změnu pracovního poměru až dne 17. 4. 2020 s tím, že až k tomuto dni uzavřel novou pracovní smlouvu na novou pracovní pozici, je zřejmé, že účel, pro který mu byla zaměstnanecká karta vydána, neplnil v období od 11. 1. 2019 do 17. 4. 2020, tj. 15 měsíců. Sám žalobce přitom ani netvrdil, jakou práci, kde a pro jakého zaměstnavatele v tomto období vykonával.
27. Rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně, kterým byla platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců zrušena, je v souladu se zákonem. Lhůta k vycestování byla žalobci stanovena podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců, neboť zrušením platnosti jeho zaměstnanecké karty žalobci zaniklo oprávnění pobývat na území České republiky. Nejedná se však o rozhodnutí o vyhoštění ve smyslu § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle něhož se správním vyhoštěním rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby k vycestování z území členských států Evropské unie a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie. Doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, stanoví policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince. Tedy až v případě, že by žalobce nesplnil svou povinnost, stanovenou v napadeném rozhodnutí, vycestovat ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí z území České republiky, bylo by možné přistoupit k vydání rozhodnutí o správním vyhoštění.
28. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že skutkový stav byl v projednávané věci dostatečně zjištěn a odpovídá okolnostem daného případu ve smyslu § 2 odst. 4 a § 3 s. ř. Na takto zjištěný skutkový stav správní orgány aplikovaly přílehavou právní úpravu a řádně se vypořádaly i s námitkami žalobce, s jejichž posouzením se soud ztotožňuje. Vydáním napadeného rozhodnutí nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o pobytu cizinců, soud tudíž neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. V řízení byl plně úspěšný žalovaný, proto by mu podle § 60 odst. 1 s. ř. s. náležela plná náhrada nákladů řízení. Jelikož ale žalovanému nevznikly žádné náklady řízení, které by se

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. V. J.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 10. strana)

vymykaly běžné úřední činnosti, a mohly by tudíž být považovány za důvodně vynaložené, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu však kasační stížnost přípustná není (§ 104 odst. 2 s.ř.s.). Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. ledna 2022

Mgr. Jan Pekáč v. r.
předseda senátu